

اگر نگاهت را به مرگ درست نکنی، تا آخر عمر بین دوراهی دنیا و آخرت گیر خواهی کرد؛ یک دو راهی پیچیده که هیچ وقت به یک مقصد نمی‌رسد، مگر با شرایطی...
اگر مرگ برایت آن قدر ترسناک و وحشتناک است که دلت نمی‌خواهد درباره‌اش لحظه‌ای فکر کنی، یا آن قدر ساده و بی‌اهمیت است که هیچ جایی از ذهن و فکرت را مشغول نکرده است، پس نیاز جدی داری به یک بازنگری بزرگ.

تو که نمی‌خواهی در زندگی سقوط کنی، می‌خواهی؟ پس اگر می‌خواهی همیشه رو به اوج باشی، طبیعتاً باید بپذیری که مرگ، اوج اوج زندگی است. پس به او زیاد فکر کن و برایش برنامه بریز! اصلاً مثل یک دخترک جوان خوش‌سیما که گردن بند زینتی‌اش را در نمی‌آورد و همیشه به زیبایی‌اش نگاه می‌کند، به مرگ بیندیش و چشم از چشمانش بر ندارد تا بفهمی عمق این جمله امام حسین علیه‌السلام را که فرمود:

خَطَّ الْمَوْتُ عَلَى وُلْدِ آدَمَ مَخَطَّ الْقِلَادَةِ عَلَى جِيدِ الْفَتَاةِ
وَمَا أَوْهَنَى إِلَى أَسْلَافِي إِشْتِيَاقَ يَعْقُوبَ إِلَى يُوسُفَ

مرگ گردنگیر فرزندان آدم است، هم چون گردن بند بر گردن دختر جوان، و من چقدر مشتاق دیدن گذشتگانم هستم، مانند اشتیاقی که یعقوب به دیدن یوسف داشت.